

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/496/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112213505
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112213505.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Erika Vargu a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa V. N., nar. XX.X.XXXX, bytom E., Z. XXXX/XX, právne zastúpeného advokátska kancelária JUDr. Mária Badová, s.r.o., so sídlom Žilina, Vajanského 1/2765, proti odporcovi LKV, spol. s r.o., so sídlom Svederník 48, IČO 31 618154, o zaplatenie 5.539,86 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/74/2012-73 zo dňa 22.7.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/74/2012 - 84 zo dňa 4.9.2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom **n e p r i z n á v a** náhradu odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh navrhovateľa, keď vychádzal z toho, že neuniesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania, že by odporca užíval pôdu v jeho vlastníctve a že by na strane odporcu vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor navrhovateľa. Na preukázanie uvedeného nepostačuje len samotné tvrdenie navrhovateľa, ale v danej spojitosti ho zaťažuje i dôkazné bremeno. Od nikoho totiž nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Okresný súd zdôraznil, že bolo navrhovateľovou povinnosťou preukázať užívanie jeho nehnuteľnosti odporcom práve v období od 13.4.2010 až do 24.10.2010; čo odporca výslovne popieral. Návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré vzniesol navrhovateľ, neboli v tomto smere relevantné. Keďže odporcu nezaťažuje povinnosť oplotiť pozemky navrhovateľa, bolo neúčelné vykonávať dokazovanie ohľadne toho, či v roku 2010 odporca zakúpil oplotenie. Obdobne nesmerovali priamo k preukázaniu užívania pozemkov navrhovateľa odporcom jeho návrhy na výsluch (bližšie neoznačených) svedkov - vrátnikov a záhradkárov, ktorí len mohli vidieť pasenie kráv v lokalite Z. a N.. Uvedené odporca ani nepopiera, predmetné lokality totiž nie sú tvorené len pozemkami vo vlastníctve navrhovateľa a ani sám navrhovateľ netvrdil, že títo „neznámi“ svedkovia mali potvrdiť pasenie dobytká práve na jeho pozemkoch.

Okresný súd ďalej konštatoval, že pod užívaním pozemku nemožno chápať náhodilú činnosť. Ak by aj pasené zvieratá vnikli na pozemky navrhovateľa, nejedná sa o ich systematické užívanie, ktoré by malo prinášať zisk. Toto konštatovanie platí tiež pre prípad, ak je iným subjektom vykonávaná údržba pozemku po skončení vegetačného obdobia (kosením alebo mulčovaním), čím (v podstate za vlastníka) sú plnené zákonné povinnosti. V takejto situácii by nanajvýš bolo možné domáhať sa náhrady škody, ktorý nárok si však navrhovateľ neuplatňoval.

Okresný súd nepovažoval za dôvodnú ani požiadavku navrhovateľa, resp. jeho právnej zástupkyne v súvislosti s nedoručením vyjadrenia odporcu k návrhu navrhovateľovi. Jednak navrhovateľ bol nahliadnuť v následnom období osobne do spisu a jednak odporcom predložené listiny (okrem nájomných zmlúv medzi ním a SPF) už boli predtým predložené aj samotným navrhovateľom. S dotknutými nájomnými zmluvami sa strana odporcu mohla dostatočne oboznámiť na pojednávaní, pričom tieto doklady nemali na právne posúdenie veci ani vplyv.

O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko si tento procesný nárok neuplatnil (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Poukazoval na to, že postupom okresného súdu - nevykonaním ním navrhnutých dôkazov - mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Neobstojí pritom len konštatovanie, že ich vykonanie nebolo potrebné. Zároveň odvolateľ namietal, že aj z vykonaných dôkazov nebol správne ustálený skutkový stav. Tým, že mu odporca zaslal návrh nájomnej zmluvy, podľa neho, potvrdil, že užíval predmetné nehnuteľnosti. Taktiež nebolo preukázané, že by odporca na dotknutých pozemkoch navrhovateľa vykonával zákonom predpísané činnosti po skončení vegetačného obdobia. Navrhovateľ za smerodajné ohľadne trhovej ceny nájmu pozemkov nepovažoval zmluvu medzi odporcom a minoritnou spoluvlastníčkou; v danej spojitosti malo byť nariadené znalecké dokazovanie. Dodal, že odporca pri výkone jeho podnikateľských činnosti nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi.

Odporca mal za to, že rozsudok okresného súdu je v celom rozsahu spravodlivý a správny. Podľa neho navrhovateľ v odvolaní len účelovo vyberá časti viet z rozhodnutia, aby menili význam v jeho prospech. Opakovane sa vyjadril aj k otázke neakceptovateľných požiadaviek navrhovateľa na výšku nájomného. Hoci užívanie elektrických ohradníkov nie je otázkou jedného roku, dodal, že môže preukázať ich zakúpenie aj v roku 2010.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

V zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 205 ods. 3 O.s.p. je odvolací súd viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku. Nadväzne krajský súd preskúmaval napadnutý rozsudok (prioritne) z dôvodov vymedzených samotným navrhovateľom.

Tým, že konajúci súd nevykoná dôkazy navrhnuté niektorým z účastníkov, neodníme tomuto účastníkovi právo konať pred súdom. Uvedený spôsob výkladu práva konať pred súdom a oprávnenia účastníkov konania navrhovať dôkazy, je dlhodobou ustálenou. Výslovne bol konštatovaný už v rozhodnutí publikovanom v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod R 37/1993 a od daného obdobia nielen judikatúra všeobecných súdov, ale aj Ústavného súdu SR (eventuálne aj konštatovania v konaniach pred Európskym súdom pre ľudské práva) sa od dotknutého záveru neodchýlila(i). To znamená, že zamietnutím návrhov navrhovateľa na doplnenie dokazovania nedošlo k odňatiu mu možnosti konať pred súdom.

Zároveň nezodpovedá obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že by okresný súd mal iba konštatovať nepotrebnosť týchto navrhnutých dôkazov. Naopak, v preskúmanom rozsudku okresný súd konkrétne uviedol, prečo nevykoná dôkazy tak ohľadne nákupu oplotenja odporcom v roku 2010, ako aj ohľadne výsluchu „neznámych svedkov“. Uvedené úvahy (už vyššie konkrétnejšie vymedzené) sú plne opodstatnené a odvolací súd na ne v podrobnostiach odkazuje.

Len pre úplnosť dodáva, že dôkaznú povinnosť nemožno splniť tak, že ten, koho zaťažuje (v súdnej veci navrhovateľ), navrhne vypočuť neznámych svedkov, ktorých za použitia doslova kriminalistických postupov je snáď možné stotožniť; navyše ak nemajú ani potvrdiť pre rozhodnutie vo veci významné skutočnosti. Krajský súd opakovane poukazuje na to, že vrátenci, resp. záhradkári mali podľa navrhovateľa len možno vidieť užívanie nehnuteľností v lokalitách Z. a N., ale nemali výslovne potvrdiť,

že dobytok odporcu mal byť pravidelne pasený v rozhodnom období práve na pozemkoch navrhovateľa. Rovnako okresný súd náležite zdôraznil, že povinnosť dôkazného bremena nie je navrhovateľom splnená vtedy, ak len tvrdí (bez preukázania akýmkoľvek iným - okrem dotknutého vlastného tvrdenia - dôkazom) nejakú skutočnosť a protistrana má preukazovať, že to tak nie je. Uvedené sa (absolútne) prieči základným princípom dokazovania v občianskom súdnom konaní. Jednou z ich základných súčastí je povinnosť preukázať existenciu určitej skutočnosti, a nie (navyše maximálne všeobecným) tvrdením preniesť na protistranu povinnosť preukazovať jej neexistenciu.

Zo skutočnosti (medzi účastníkmi nespornej), že odporca zaslal navrhovateľovi návrh nájomnej zmluvy, nie je možné (vôbec) vyvodzovať záver o tom, že odporca dotknuté pozemky užíval. Osobitne, ak tento vyslovene poprel užívanie pozemkov, práve z dôvodu, že navrhovateľ zmluvu nepodpísal, resp. predložil neakceptovateľné požiadavky na výšku nájomného. Ani v tomto smere teda nie je možné konštatovať dôvodnosť odvolania.

Obdobne je neopodstatnenou námietka týkajúca sa trhovej ceny nájmu (či už z pohľadu nesúhlasu navrhovateľa s nájomnou zmluvou minoritnej spoluvlastníčky alebo z pohľadu požiadavky na znalecké dokazovanie). Takéto posúdenia, resp. šetrenia by boli významné len v prípade skutočného užívania pozemkov navrhovateľa odporcom, čo však v prejednávacom prípade preukázané nebolo.

Bez akéhokoľvek vplyvu na rozhodnutie v súdnej veci je vyjadrenie (navyše úplne nekonkrétne) navrhovateľa o povinnosti odporcu vykonávať podnikateľskú činnosť v súlade s dobrými mravmi. Podobne nie je dôležité, či odporca v roku 2010 po skončení vegetačného obdobia vykonal zákonom predpokladané opatrenia na ochranu poľnohospodárskej pôdy aj na pozemkoch navrhovateľa. Okresný súd uvedené ani nekonštatuje, len vyslovuje (hypotetickú) úvahu, že ak by nejaký subjekt danú činnosť (za vlastníka pozemku) vykonal, nanajvýš môže vzniknúť právo na náhradu škody.

Z doteraz konštatovaného je zrejmé, že odvolacie argumenty navrhovateľa nie sú dôvodné. Nakoľko krajský súd nezistil ani žiadne vady v konaní, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), napadnuté rozhodnutie vo veci samej potvrdil.

Vecne správnym je i výslovne nenapadnutý, ale od meritórneho výroku závislý, výrok o náhrade trov prvostupňového konania. Okresný súd totiž správne aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter predmetného procesného nároku.

Totožná situácia (neúspech navrhovateľa a neuplatnenie si náhrady trov protistranou) je daná i v odvolacom štádiu konania, z ktorého titulu krajský súd vyslovil, že účastníkom nepriznáva náhradu jeho trov.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.